

ZPRAVODAJ

FARNOSTI KŘENOVÁ
u kostela Neposkvrněného Početí Panny Marie v Brně

Duben 2016

č. 29

ÚVODNÍ SLOVO – VELIKONOCE 2016

Milé sestry a milí bratři v Kristu,

zdravím vás velikonočním pozdravem: Kristus vstal z mrtvých!

Je mnoho důvodů k radosti. Slavíme Velikonoce, prožíváme Svatý rok milosrdenství, věřím, že většina z nás je obnovena svátostí smíření. Všechny tyto radosti jsme dostali, nejsou z nás. Bůh nás tak miloval, že poslal svého Syna, to jsou Velikonoce; leží mu na srdci osud církve, kterou jeho Syn postavil na apoštolech.

Možná bychom mohli namítnout, že na velikonoční svátosti smíření přece také máme podíl, že jsme se na ni museli připravit. Ano podíl máme, protože kdybychom neměli hřích, nebyla by ani svátost smíření. Ale to, co je na této svátosti tak požehnané, nepochází z nás. Bůh je ten dobrý Otec, který vyhlíží ztraceného syna a dává pokyn k veselí. My máme zásluhu jen na hříchu. Ve světle Božího milosrdenství ovšem hovoříme o »šťastné vině, pro kterou přišel Vykupitel tak vznešený a veliký«, jak to zaznělo v liturgii Veliké noci v chvalozpěvu Exultet. Bůh si umí poradit se vším, i s mými hříchy. Tato zkušenost je mnohem srozumitelnější pro toho, kdo své hříchy poznal. Po odpuštění tedy můžeme dokonce říci: díky za tuto zkušenost, která nám ovšem přináší také zodpovědnost, abychom si tuto radost nenechali jen pro sebe. Přeji vám tedy mnoho úspěchů v prožívání radosti a v růstu této radosti předáváním druhým lidem. Na zdroji radosti sice nemáme podíl, ale jsme zváni k podílu z jejího prožívání. A tady je možnost změny smýšlení v otevření svého srdce pro Boha i pro bližního.

Máme proč se radovat. Aleluja!

Ze srdce Vám všem žehná Váš o. Ladislav

VDĚČNOST ZA BOŽÍ A KNĚŽSKOU PĚČÍ

Před časem jsem na Proglasu slyšela myšlenku na den, která mě velmi oslovila. Bohužel jsem se při vaření nesoustředila na to, kdo ji pronesl, ale pravilo se v ní v kostce, že je potřeba být vděční za kněze, vážit si jejich stavu a práce. A to, že má naše církve málo kněží, je možná způsobeno zřídkačným vyprávěním farářů o krásách tohoto stavu. A že kněžství je nesmírně důležité poslání, protože nebude-li kněží, nebude ani eucharistie, a bez eucharistické posily nebudou lidé schopni smysluplného a dobrého života.

Velmi se mi to líbilo. Mám často pocit, že si kněží a jejich služby opravdu málo vážíme. Víím, že někteří faráři lidem nemusí vyhovovat, ale určité úcty by měl dozajista požívat každý kněz, už proto, že je zástupcem a zprostředkovatelem fyzické přítomnosti Krista na zemi.

V naší farnosti máme už přes dva roky tři nové kněze a myslím, že jsme za ně všichni rádi. Naše farní společenství se směle probudilo k životu. Pod novým vedením rozkvetlo, lidé všeho věku se naplnili novým nadšením, snaží se pořádat akce a účastnit se jich, přispívat do zpravodaje.

Ale co je důležité: naši kněží, pokud nemají jiné závazky, se účastní všech programů s lidmi. Jen velmi letmo pro příklad: na koncertě sedí skromně na židličkách mezi posluchači. S mládeží si byli zahrát bowling. Na farním táboráku svorně opékají špekáčky. Pouti na Svatou horu u Křižanova, kterou pořádala farnost před dvěma lety, se účastnili celý den, pěšky, i když jim zdraví třeba tak moc neslouží. Po celou postní dobu si připravovali zajímavá postní kázání sami – ne tak, že by jen přečetli erární text. Ve zpovědnici sedí pravidelně a přesně půl hodiny přede mší, i před ranní mší od půl šesté do šesti a pak vždy po takovou část mše, dokud chodí kající a ještě chvíli navrch, kdyby se někdo rozmyslel později. Jejich zpovědi mají punc snahy ne jen vyzpovídat, ale i poradit, popovídat si o starostech. Nikdy nezapomenou podat ruku, nikdy nezapomenou pochválit i sebemenší snahu. Manželovi například pokaždé děkují za varhanní doprovod mše. Jejich skromnost mě až zahanbuje. V kázání je vidět hloubka jejich duchovního života, přesně uhodí hřebík na hlavičku a vytáhnou z liturgických čtení to podstatné a praktické pro každodenní život. Od jisté doby nechodím s dětmi při kázání ven, pokud vyloženě nedělají z kostela kůlničku na dříví – promluva je pro mě příliš cenná.

Chtěla bych našim kněžím moc a moc poděkovat. Velmi si jich vážím a moc jim přeji, aby se jim u nás ještě dlouho líbilo a aby ve svém náročném poslání vytrvali až do konce. Víc takových kněží na nás, nezbedné věřící, na které nic jiného neplatí. Jsou dobrým vzorem pro mládež mužského pohlaví, že kněžství se dá vykonávat s Boží pomocí svatě a krásně.

Marie Trmačová

VALENTÝNSKÉ POŽEHNÁNÍ

V neděli 14. února byla při všech bohoslužbách příležitost k individuálnímu Valentýnskému požehnání. Této milosti využily páry všech věkových kategorií.

Jedno ale měly společné – lásku. Lásku, která spojuje, z Boha vychází a k Němu vede. Lásku, která je podle apoštola Pavla největší z trojice Božských ctností a má všechno vydržet a nikdy nezaniknout. Tak to přejeme a vyprošujeme všem zamilovaným, všem snoubencům a manželům, ať už jsou spolu krátce, nebo dlouze.

Marie Sychrová

VELKÉ DÍKY

Milí farníci a naši duchovní otcové, tímto chci vyslovit opravdu velké díky za aktivní webové stránky naší farnosti. Již druhým rokem bydlím na 100 % v Brně, ale velkou část jsem opakovaně promarodila. Dvoje Vánoce jsem mohla Bohu díky prožít s vámi (moji staro-novou farní rodinou) v kostele, ale již druhé Velikonoce jsem doma, bylo to pro mě vždy těžké rozhodování a hlavně obtížné tuto skutečnost přijmout. Poznala jsem, jak je pro duchovní život důležité farní společenství a všechny obřady, kterých se můžeme osobně zúčastnit. Bohu díky, obřady a bohoslužby jsem mohla sledovat doma na TV Noe a Proglasu, je to opravdu velký dar a milost. Vás = farní společenství mi, alespoň částečně, nahrazují právě webové stránky, kde si mohu přečíst ohlášky, aktuality, co proběhlo, prohlédnout fotky a nově i poslechnout významy promluv. Tomu říkám super komfort.

Všem vám, kteří se na tomto úžasném díle svými hřivnami podílíte, vyslovuji velké díky a kéž Pán Vaši službu odplatí.

Vděčná farnice Božena Navrátilová

NEOBVYKLÉ KŘÍŽOVÉ CESTY PRO DĚTI

V pátek 11. března večer bylo po příchodu do našeho kostela na první pohled něco neobvyklého. Dlouhá řada židli se vinula od táborové nástěnky středem

kostela až k obětnímu stolu. Při bližším pohledu byl vidět na každé židli obrázek s textem jednotlivého zastavení křížové cesty. Zastavení bylo netradičně šestnáct. V prvním děti přijaly pozvání Pána Ježíše a poslední zastavení je dovedlo až ke slavnému vzkříšení – Ježíš žije a my můžeme žít s Ním. Obětní

stůl je místem tajemného setkání minulosti se současností, kde se znovu a znovu při každé mši svaté Ježíšova oběť zpřítomňuje. Proto zde děti končily svou křížovou cestu, která byla formou rozhovoru dětí o jednotlivých událostech.

Druhá křížová cesta dětí se uskutečnila o týden později. Opět se při ní zpívala písnička s kytarou »Až na kříž«. Tentokrát to byla křížová cesta se symbolickými předměty. Každý předmět měl svou specifickou barvu látkového pozadí. Symbolické předměty totiž mohou pomoci propojit umučení Pána Ježíše s každodenním životem dětí (Bible, mísa s vodou, sešit domácích úkolů, obraz srdce, obraz Panny Marie, brýle, obvaz, pětka z písemky, „na kterou jsem se tak dlouho učil...“, hračky, kameny, křestní rouška, prášky od bolesti, smutný kříž, slzy, hřbitovní svíce, zářící žlutý kříž). Poslední netradiční zastavení neslo nadpis „Ježíš ale žije!“ Světlo, radost, víra... Kříž – symbol vítězství, slávy, vzkříšení. Kříž je prázdný. Kdybys Ježíše hledal, nemusíš chodit daleko – je ve Tvém srdci. A to už je velikonoční radost!

Marie Sychrová

CESTA DĚTÍ K BRÁNĚ BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ

O první neděli postní se v našem kostele objevila nová, avšak téměř prázdná nástěnka. Ale jak bylo při promluvě pro děti vysvětleno, nástěnka se bude postupně zaplňovat obrázky našich dětí. Jediné, co bylo zatím na nástěnce pod nadpisem vidět, byla kamenitá cesta přerušovaná obrázky (ilustrace Ivy Fukalové). Cesta začínala Popeleční středou a co kámen, to jeden den, a co obrázek, to jedna neděle doby postní. Společné putování však neskončilo Velikonočními svátky, ale Bránou Božího milosrdenství o druhé neděli velikonoční a následující Poutí dětí ke Svaté bráně na Petrově.

Současný papež František totiž vyhlásil Svatý rok milosrdenství. Motto tohoto roku je inspirováno větou z Lukášova evangelia: „Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec.“ Papež chtěl, aby svaté brány milosrdenství byly na dosah každému člověku. To nemá v historii obdoby – takové množství svatých bran! V naší brněnské diecézi máme hned pět. A jednu skutečnou Svatou bránu Božího milosrdenství, kterou máme blízko – na Petrově, můžeme nejen zblízka vidět, ale také si ji projít.

Pojem Božího milosrdenství je obtížně uchopitelný nejen dětem. Úplně pochopit Boží milosrdenství člověk nedokáže, tak jako nemůže tady na zemi úplně poznat Boha.

Přes to všechno se děti v letošní postní době k němu alespoň přibližovaly, objevovaly Boží milosrdenství v nedělních evangeliích. Pokusily se jej také šířit – plněním úkolů na jednotlivé týdny. Každou neděli dostaly děti obrázek (omalovánku) s odkazem na text evangelia v Bibli a se zadáním úkolu. Vykreslené obrázky přinesly děti další neděli, kdy obdržely drobnou odměnu a obrázek se jim na nástěnku vystavil. Větší vyhodnocení bylo v závěru společné cesty, v neděli Božího Milosrdenství.

O 1. neděli postní jsme slyšeli o tom, jak Pán Ježíš na poušti odolával pokušení a šlo mu to dost dobře. Nám ale Pán Ježíš rozumí a ví, že potřebujeme jeho pomoc, abychom nepodlehli pokušení. Nám samotným to totiž moc nejde. Ale někdy je účinnější, než opakovaně bojovat s pokušením, zaměřit se na dobro. A to bylo úkolem na příští týden – rozhodnout se pro něco dobrého/správného a to se snažit dělat. Děti se mohly radit s někým doma, ale víceméně na to přicházely samostatně.

2. týden jsme si měli obnovit nebo prohloubit vztah k Pánu Ježíši, a to opravdovou modlitbou. To znamená, aby modlitba byla upřímným pravdivým rozhovorem. Papež František říká: „ Modlitbě se učíme tak, jako se učíme chodit,

mluvit ... Řekni mi, jak se modlíš, a já ti řeknu, jak žiješ.“ Opravdově se pomodlit totiž neznamená, že odříkáme naučenou modlitbu tak, jak odříkáváme básničky. I když naučené modlitby mají také svůj smysl. Nemají však být odhrkáváním slov, abychom si splnili povinnost. Ale máme být pravdiví a i vůči Pánu Ježíši upřímní a otevření. A to se nejlíp daří, když se modlíme svými vlastními slovy. V modlitbě jde totiž o vztah. Jak všechny děti odsouhlasily – když mám někoho opravdu rád, tak se s ním rád setkávám, mluvím s ním, říkám mu, z čeho mám radost, co mě trápí, co mi dělá starosti,

ptám se ho, radím se s ním, spoléhám na jeho pomoc – to vše je opravdová modlitba. Takže „Každý večer se za někoho opravdově pomodlit“ znamená, že neodříkávám nic bezmyšlenkovitě. Ale přemýšlím, na někoho myslím a upřímně za něj prosím, svěřuji a odevzdávám ho Pánu.

3. týden jsme se učili mít s někým nebo s něčím trpělivost. A tady nám opět pomohla pravdivá modlitba: „Pane Ježíši, tak toto už nemůžu vydržet, jak to mám snášet, jak to mám brát, co s tím?“ Kdo se opravdově ptá, kdo si na to najde čas, tomu se odpovědi dostane, třeba i nepřímé – jak se události budou vyvíjet...

4. týden jsme se učili odpouštět. To prý bylo nejtěžší. Ano, někdy to nejde hned, zvláště když nás to bolí u srdce. Na začátek stačí opět upřímná modlitba: „Pane Ježíši, mě to tak bolí, jak mi ublížil... ale pomoz mi nepřát mu za to nic zlého.“ Pak časem můžeme zkusit: „Přeji mu vše dobré, žehnej mu, Pane.“ Když prosíme o sílu, tak se dokážeme na toho, kdo nám ublížil, usmát, pozdravit ho nebo s ním mluvit. To je to odpouštění. A nic si z toho, děti, nedělejme, že některý úkol nám nešel hned. Všem, čemu jsme se na naší cestě učili, se učíme celý život...

Úkolem na 5. týden bylo - mít pro někoho pochopení a projevit to. Tak např. příběh o Honzovi: Honza se přistěhoval a nikdo ho ve škole moc nebral, říkali, že se nechce kamarádit, protože nechodí ven a nehraje fotbal. Až jednou

potkal Honzu s velkými těžkými nákupními taškami Vašek. Divil se, proč tak velké nákupy nevozí Honzův tatínek autem, jak je to zvykem u nich doma. A Vašek se dozvěděl, že Honza tatínka nemá, má jen už dlouho nemocnou maminku a mladší malé sourozence. A teď Vašek pochopil, proč je Honza takový. A nezůstalo jen u pochopení, Vašek začal s Honzou kamarádit a hodně mu pomáhal, takže Honza už měl někdy čas jít si zahrát se spolužáky fotbal. Tak nikoho hned neodsuzujme, když se nám zdá divný. A pro pochopení nemusíme chodit daleko. Stačí, když přijde maminka nebo tatínek z práce a my máme na ně hned spoustu požadavků a přání. Zkusme pochopit, že jsou třeba unavení. Zkusme to pochopení projevít nabídkou pomoci. Takové: „Mami, s čím ti mohu pomoci?“ zažene určitě všechnu únavu.

Ve Svatém týdnu se děti učily být pozorné, všímat si a každý den někomu pomoci. V uplynulých týdnech už získaly děti plněním úkolů řadu zkušeností, takže tento úkol byl pro ně celkem jednoduchý.

Postní doba skončila, slavili jsme Velikonoce, ale

děti šly na své cestě společně dál až k Božímu milosrdenství. Poslední úkol na obrázku vyplýval z Ježíšových slov: „Pokoj vám!“ Žít v pokoji, to znamená žít s vděčností a s opravdovou modlitbou. Opravdové modlitbě jsme se na naší cestě učili, víme už jak na to... A vděčnost projevujeme tím, že denně objevujeme, čím jsme od Boha i od lidí obdarovávaní, co všechno pro nás kdo dělá... A snažíme se každý den někomu poděkovat, někoho pochválit. A nezapomínáme na děkování a chválení také při modlitbě.

Tato dlouhá a někdy nesnadná cesta dětí směřovala k Bráně Božího milosrdenství. V tomto Svatém roce milosrdenství je každý z nás pozván stávat se živou bránou Božího milosrdenství. Pečovat o to, abychom měli čisté srdce, průchodné pro Boží lásku, odpouštění, pochopení, soucit... ano, srdce prostupné pro Boží milosrdenství.

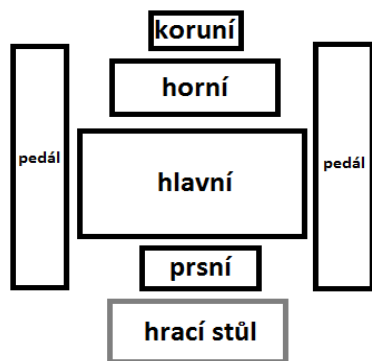

Marie Sychrová

VARHANNÍ OKÉNKO 12

V tomto nahlédnutí nebudeme koukat dovnitř do varhan, ale podíváme se na ně zepředu na prospekt to je část varhan, kterou vidíte zdola z lodi kostela. Někdy jsou vidět jen píšťaly, jindy pouze dřevěná „skříň“ varhan, ale většinou obojí a vše je uspořádané do určitých skupin. Vypadá to, jakoby bylo smontováno více varhan dohromady několik strojů v jednom, proto se tomu říká „strojový princip“. A každý stroj má opravdu vlastní klaviaturu i píšťaly. Jedna skupina píšťal patří pedálnici, jiná prvnímu manuálu, další druhému... Píšťaly jsou odlišné, a tak každý stroj má svoji specifickou funkci, ale při tom se navzájem doplňují a mohou spolupracovat.

Když byly ještě varhany pouze mechanické, bez pneumatických či elektronických pomůcek, tak z technických důvodů mohl jedné klaviatuře připadat omezený počet ventilů, tedy i rejstříků a píšťal. Někdy je při hře zapotřebí rychle měnit hlasitost nástroje či barvu zvuku, ale rejstříky se u mechanických traktur nedají tak rychle zapínat a vypínat. Navíc varhaník má jako většina lidí dvě ruce, tak je rád někdy využije a hraje každou na jiném manuálu – doprovod jednou rukou a druhou sólo. Z těchto důvodů hlavně u velkých varhan vznikalo několik klaviatur = manuálů – strojů. V různých zemích se uplatňovaly jiná pravidla podle potřeb a stylu hudby daného kraje. Ale postupně přeci jen převládl německý řád, aby varhaník sednuvší za pro něj neznámý nástroj se přeci jen aspoň trochu v klaviaturách a jim přiřazeným rejstříkům, tedy píšťalám, orientoval. Manuály často nebyly označeny jen číslem, ale i názvem, který o daném stroji vypovídal:

Hlavní stroj – zvukový základ, obsahuje zvukovou pyramidu, má sílu a majestátnost, ale i širší píšťaly vhodné k doprovodu.

Pedál – nejhlubší píšťaly, musí mít různé píšťaly, aby mohl doprovázet jakýkoliv manuál i hrát sólo.

Positiv – tvoří kontrast hlavnímu stroji, často umístěn úplně vpředu v zábradlí kůru, píšťaly jsou užší, spíš vyšší, umožňují hrát sólo (vznikl připojením malých přenosných varhan, tzv. portativu).

Horní stroj – nad hlavním strojem, někdy v žaluziové skříni, spíš měkčí splývající zvuk, sloužil hlavně k doprovodu zpěvu či nástrojů.

Prsní stroj – pod hlavním strojem přímo u varhaníkova hracího stolu ve výši jeho prsou, spíš ostřejší píšťaly.

Žaluziový stroj – sólové i doprovodné účely, měkčí píšťaly i napodobující smyčcové nástroje.

Korunní stroj – úplně nahoře.

Spodní stroj – umístěn většinou po stranách v úrovni hracího stolu.

Zadní stroj – za hlavní skříní varhan – často Pedál či Žaluziový stroj.

Sólový stroj – čistě sólové píšťaly, ve Francii „bombardový“, který měl hlavně jazykové píšťaly

Největší varhany na světě mají pedálnici a 7 manuálů.

Běžné středně velké varhany, jako ty naše, mají dva manuály a pedálnici. I. manuál je hlavní, patří mu silnější a většinou užší kovové píšťaly (mužský). II. manuál je vedlejší, jemu přísluší slabší spíš dřevěné širší píšťaly (ženský) často v žaluziové skříní. U našich varhan jsou v prospektu – viditelné píšťaly – kovové, patří prvnímu manuálu, je jich asi 100, což tvoří méně než 5 % všech píšťal. Za nimi blíže ke zdi jsou zbylé píšťaly příslušící tomuto stroji. Všechny píšťaly druhého manuálu jsou za varhanikem pod velkým oknem schované ve skříní, jejíž strop tvoří ohromná žaluzie, kterou lze zvuk těchto píšťal úplně ve skříní uzavřít a tak jejich hlasitost plynule zeslabit. Pedálové píšťaly jsou umístěny v rozích kůru.

V některých kostelích vidáme i vícero varhan, ale většinou slouží k různým účelům (varhany na kůru k bohoslužbě s lidem, varhany vpředu na boku k modlitbám řeholníků v presbytáři). Zahrát na dvoje varhany prakticky nelze, spíš jde o experimenty. Díky velikosti varhan je jejich vzájemná vzdálenost značná a v různých částech velkého chrámu nedolehne zvuk k posluchači souběžně. Pokud by varhany byly od sebe vzdáleny 50m (svatovítská katedrála má 121m), tak při rychlé hře presto (200MM=čtvrt'ová nota) bude slyšet druhý varhaník zvuk prvních varhan o jednu osminovou notu později, tedy zesynchronizovat se je nemožné a navíc v různých místech tak velkého kostela posluchači slyší každý nástroj jinak zpožděně, ale většinou ne zaráz. Proto je nesmyslem doprovázet varhanami na kůru orchestr hrající u oltáře.

Václav Trmač

NÁRODNÍ POCHOD PRO ŽIVOT

Letos již po šestnácté proběhl v Praze Národní pochod pro život. Cílem pochodu pro život, který organizuje Hnutí Pro život ČR, zejména je, zviditelnit potřebu společenské podpory žen čekající nečekaně dítě a zdůraznit také opomíjenou zodpovědnost mužů. Pochod je také reakcí na alarmující statistiky, podle nichž podstoupilo v České republice jen v roce 2015 potrat 20 393 žen.

V mnoha ohledech byl letošní pochod výjimečný. Účastníků bylo přes 4000, což je zhruba dvojnásobek počtu v minulých letech! Mše svatá se konala dopoledne poprvé v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha. V dřívějších letech byla mše sv. obvykle u sv. Jiljí, který by letos kapacitně počtu účastníků již na-prosto nedostačoval. Hlavním celebrantem byl – jako již po několik let – kardinál Dominik Duka. Novinkou bylo i zajištění oběda pro většinu účastníků a bohatý doprovodný kulturní program na Klárově. Vlastní pochod se vydal odpoledne z Malé strany přes Mánesův most po nábřeží k Národnímu divadlu a odtud na Václavské náměstí. Pod sochou sv. Václava byl zakončen modlitbou za národ, požehnáním kardinála Dominika Duky a biskupa Františka Radkovského (kteří oba šli celou trasu jako účastníci pochodu!) a zpěvem Svatováclavského chorálu. Velkou radostí byla účast mnoha mladých rodin se spoustou dětí – velkou nadějí naší církve i našeho národa.

I když se pražský pochod nemůže počtem účastníků srovnávat s podobnými akcemi jinde (např. na Slovensku se v posledních letech účastnilo pochodů kolem 70.000 lidí!), tak je určitě důležitým a významným počinem v úsilí o ochranu těch nejbezbrannějších – nenarozených dětí a také výzvou k zachování a rozvíjení rodiny a rodinného života. V této souvislosti stojí za zmínku pozvání na pochod a zejména apel na důležitost a nenahraditelnost rodiny od kardinála D. Duky v rámci homilie při Missa chrismatis na Zelený čtvrtek. I když byla tato homilie směřována více ke kněžím, jako celek – a zejména její závěrečná část, ve které srovnává útoky na rodinu s teroristickými útoky v Paříži a Bruselu – oslovuje každého věřícího. Určitě stojí za to si ji poslechnout: <http://www.dominikduka.cz/kazaniK/missa-chrismatis/>.

Pochod se nekoná jen jednou za rok v Praze, ale obvykle ve dvoutýdenních intervalech v různých městech naší vlasti, a to i v Brně! Příští pochod v Brně je plánován na středu 27. dubna 2016 v 17 hodin. Vychází se z křižovatky Masarykova – Bašty u hlavního nádraží.

O posledním brněnském pochodu se můžete informovat na: <https://www.facebook.com/events/885937448185811/>.

Na shledanou za rok na Národním pochodu pro život 2017 a na pochodech u nás v Brně!

Miloslav Trmač

3. KAŽDÉHO MĚSÍCE

Drazí farníci, už uplynul rok, kdy naši farnost navštívil sochař pan Petr Váňa a velmi poutavě a podrobně nás seznámil s obnovou Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze. Kolik let na tomto díle nezištně pracuje, kolik lidí se do toho díla zapojilo a kolik farností toto jejich úsilí, z lidského hlediska bláznovství bez dobrého konce, podporuje modlitbou. Také naše farnost na tomto setkání panu Váňovi slíbila, že se každého 3. dne v měsíci v 18:00 hodin bude scházet k modlitbě růžence a Smírné modlitby za znovu postavení sloupu a na usmíření potupné urážky Matky Boží stržením původního mariánského sloupu v Praze 3. 11. 1918. Pod vedením manželů Dohnálkových se tak činí, jen nám farníkům se ještě toto datum ještě moc nedostalo do podvědomí. Prosím, označme si 3. ve svých diářích a podle svých možností se připojme k těmto modlitbám, nejlépe v kostele na Křenové nebo tam kde budeme. O Smírnou modlitbu si můžete požádat v kostele a také by se mohla dát na farní webové stránky. Věřím v sílu našich modliteb, u Boha není nic nemožného, vidíme to i na Proglasu a TV Noe. Sté výročí stržení sloupu se blíží a Panna Maria si tento dar jistě zaslouží.

V modlitbě Božena Navrátilová

MŠE SVATÉ

Neděle: 8:00, 9:30 (s katechezí pro děti), 11:00, 18:30
Všední dny: 6:00, 18:30 (pondělní večerní mše svatá není)
Sobota: 18:30
14:20 v kapli sv. Kříže v psychiatrické nemocnici v Brně-Černovicích (s nedělní platností)

MĚSÍC KVĚTEN V NAŠÍ FARNOSTI

V měsíci květnu budou na závěr večerních bohoslužeb mariánské litanie. Při úterních večerních bohoslužbách se seznámíme s obsahem 8. kapitoly koncilního dokumentu *Lumen gentium*, která pojednává o Panně Marii v »tajemství Krista a církve«.

TÉMATICKÉ PROMLUVY KE SVÁTOSTI SMÍŘENÍ

Zvukové záznamy jednotlivých promluv jsou k dispozici na <http://www.farnostkrenova.cz/>.

SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ

Mše svatá bude ve čtvrtek 26. května 2016 ráno v 6:00 a s procesím večer v 18:30.

PASTORAČNÍ RADA

Setkání pastorační rady proběhne ve středu 15. června 2016. Setkání začneme společnou mší svatou v 18:30.

OPÉKÁNÍ U OHNĚ

V sobotu 18. června 2016 bude po mši sv. večer cca od 19:30 opékání u ohně na farním dvoře. Příležitost se ještě trochu lépe poznat.

ZPOVÍDÁNÍ V NAŠÍ FARNOSTI

Příležitost ke svátosti smíření je půl hodiny před každou mší svatou nebo kdykoliv na požádání na faře.

ADORACE V NAŠÍ FARNOSTI

Příležitost k soukromé adoraci je vždy na první pátek po večerní mši sv. do 20:00.

ZAPISOVÁNÍ ÚMYSLŮ NA MŠE SVATÉ

Pokud máte nějaký úmysl, na který byste chtěli dát sloužit mši svatou, můžete si ho přijít zapsat do sakristie po každé mši svaté. Úmysly mše svaté se zapisují do června 2016.

ÚKLID NAŠEHO KOSTELA

Jednou za měsíc v pátek po mši svaté večer probíhá úklid našeho kostela. Jsme vděční za každého pomocníka. Úklid kostela je plánovaný na pátek 15. 4., 13. 5. a 17. 6. 2016.

Úklid před Nocí kostelů bude v sobotu 4. 6. od 9:00.

NÁVŠTĚVA NEMOCNÝCH

Okolo každého prvního pátku v měsíci nabízíme návštěvu kněze s příležitostmi ke sv. smíření a ke sv. přijímání. O nedělích Vás rádi navštíví naši akolyté. Přihlásit se můžete v sakristii, na faře nebo telefonicky 543 249 933, případně 739 521 857.

o. Ladislav Štefek

Zpravodaj vydává Římskokatolická farnost u kostela Neposkvrněného Početí Panny Marie v Brně, Křenová 21a, Brno, 602 00. Farní kancelář je otevřena vždy v úterý 9:00–12:00 a v pátek 15:30–18:00. Kontakt: o. Petr Polívka, tel.: 543 249 933 nebo 739 521 857, info@farnostkrenova.cz; www.farnostkrenova.cz. Redakční rada: o. Petr Polívka, Miloslav Trmač, Marie Sychrová, Martin Sychra, Marek Schwarz. Uzávěrka příštího čísla bude 16. června 2016. Příspěvky posílejte na adresu: zpravodaj.krenova@gmail.com. Redakce si vyhrazuje právo redakčních úprav.